വെറുമൊരു ബ്ലാക്മെയ്ലർ

ഇ. ഹരികുമാർ

വെറുമൊരു ബ്ലാക്മെയ്ലർ

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

In the Conservatory, a painting by Édouard Manet (1832–1883). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

വെറുമൊരു ബ്ലാക്മെയ്ൽ

ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം അമർനാഥിന്റെ ഫ്ളാറ്റിന്റെ പുറത്ത് ബെല്ലടിച്ച് കാത്തു നിന്ന ആൾ ഒരു സാധാരണക്കാരനായിരുന്നില്ല. അയാൾ ഒരു ബ്ലാക്ക്മെയ്ലറായിരുന്നു.

"എന്റെ പേര് മൈക്കൽ എന്നാണ്." അയാൾ പറഞ്ഞു. "മുഴുവൻ പേര് മൈക്കൽ ഡിസൂസ. നിങ്ങളെ കാണാൻ വേണ്ടി വന്നതാണ്."

അമർനാഥ് അപ്പോഴും അയാളുടെ സാധാരണ വേഷത്തിലായിരുന്നു. ഒരു ഗ്രേ സഫാരി സൂട്. കാലിൽ കോലാപുരി ചപ്പൽ. കഴുത്തിൽ ഒരു കോണ്ടിനെന്റൽ വാച്ച്. നേരിയ ബ്ലൊണ്ട് ടിന്റുള്ള റേയ്ബൺ സൺ ഗ്ലാസുകൾ. മൈക്കൽ ഡിസൂസയെ കണ്ട നേരം കൊണ്ടിയ ശേഷം അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "കമിൻ."

സ്വികരണമുറിയിൽ ചുമർ തൊട്ട് ചുമർ വരെ ചുവപ്പ് കാർപ്പെറ്റ്. ചുമരിൽ വാൾ പേപ്പർ. വില പിടിച്ച സോഫ. മുറിയുടെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഷോകേസ്, എയർകണ്ടീഷണർ. സോഫയിൽ ഒരു കഷണ്ടിക്കാരൻ സുമാർ ഇരുന്നിരുന്നു. കാവി വസ്ത്രം, കഴുത്തിൽ രുദ്രാക്ഷമാല. അമർനാഥ് പരിചയപ്പെടുത്തി.

"സുമാർ ബോധാനന്ദ്. ഇദ്ദേഹം മൈക്കൽ ഡിക്കോസ്റ്റ."

"ഡിസൂസ." അയാൾ തിരുത്തി.

"സോറി. മൈക്കൽ ഡിസൂസ. മി. ഡിസൂസ അണ്ടു മിനിറ്റ് എനിയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കമോ? പ്ലീസ്."

അമർനാഥ് പൂങ്ങിക്കാട്ടിയ സോഫയിൽ മൈക്കൽ ഇരുന്നു. അമർനാഥ് ഷർട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു ബ്ലാക്ക് ആന്റ് വൈറ്റ് ഫോട്ടോ എടുത്ത് ഭക്തിപൂർവ്വം അമർനാഥിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. അമർനാഥ് അത് കയ്യിലെടുക്കാതെ നോക്കി. കെട്ടിമറിയുന്ന രണ്ടു നഗ്നരൂപങ്ങൾ.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ" മൈക്കൽ ഡിസൂസ ഒരു വൃത്തികെട്ട ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. "കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് സാവകാശത്തിൽ സംസാരിച്ചു തീർക്കാം. ധൃതി കാണിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല."

മൈക്കൽ ഡിസൂസസ്സ് സമാധാനമായി. പറ്റിയ ഒരു കറ്റിയെന്ന് കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി. അമർത്തക്കള്ള വാതിൽ ഒരു ഇടനാഴിക യിലേക്കാണ്. ആ ഇടനാഴികയിൽനിന്ന് രണ്ടു കിടപ്പറികളിലേക്ക വാതിലുകൾ. ഒരു പക്ഷേ, ഒരു കിടപ്പറിയുടെ രണ്ടു വാതിലുകളാവും. വളരെ വലിയ മുറിയായിരിക്കാം. ആ മുറിയിലും കാർപ്പറ്റും, ചുമരിൽ വാൾപേപ്പറും ഉണ്ടായിരുന്നേ. ചുമരങ്ങിയുള്ളീ പരിനാ യിക്കുന്ന ഷോകേസ്. ആ മുറിയിലും കാർപ്പറ്റും, ചുമരിൽ വാൾപേപ്പറും ഉണ്ടായിരുന്നേ. ചുമരങ്ങിയുള്ളീ ശ്രമത്തിലാണ്. മൈക്കൽ അതിലൊന്നും വീണ്ന ആളല്ല.

"ഓ, ശരി. " അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് ഒരഞ്ചു മിനിറ്റ് ഇവിടെയിരുന്ന് സംസാരിക്കാം. പിന്നെ പുറത്തു പോവാം? സിഗറ്റ്?"

"ശരി, താങ്സ്."

"എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം?"

മൈക്കൽ നിവർന്നിരുന്നു. കഴുത്തിൽ കട്ടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ടൈ അഴിച്ചു. അവൾ വേഗം പിൻമാറി. അമർനാഥ് പരിചയപ്പെടുത്തി.

"ഇദ്ദേഹം മി. മൈക്കൽ ഡിസൂസ. ഒരു പ്രൊഫഷണൽ ബ്ലാക്ക് മെയ്ലർ. ഇള്ള് എന്റെ കയ്യിൽ ഗെംഗ്രിവ്വണ്ട്."

"എത്രയാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ?" അമർനാഥ് ചോദിച്ചു.

"ഇരുപത്തഞ്ച്"

"ഇരുപത്തയ്യായിരം?" അമർനാഥ് ഉറക്കെ ചോദിച്ചു.

"അതെ. ഇതിൽ ഇടപെടുത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു പാർട്ടികളുടെ നിലവാരം നോക്കുമ്പോൾ ഇത് വളരെ കുറവാണ്. പക്ഷേ, ഞാൻ നേരം നെറിയുള്ള ഒരു മനഷ്യനാണ്. നിങ്ങളുടെ കഴുത്തറക്കലല്ലല്ലോ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതു പോലെ പണം ഇപ്പോൾ തുഴവേ കാഷായി കയ്യിലില്ലല്ലിൽ ഉള്ളതു തന്നാൽ മതി. ബാക്കിള്ള് ഒരു ബൈറൻ ചെക്കുതന്നാലും മതിയാവും."

"നിങ്ങളെന്ന അപമാനിക്കുകയാണ്" അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "ഇരുപത്തയ്യായിരം ഉറപ്പിക്കം പെട്ടെന്ന് ഒരു ഉണ്ടായിരുന്നള്ള് ഇദ്ദേഹം ഫോട്ടോ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം അതു കാണിച്ചാലുള്ള ആളാണ് ഞാനെന്ന് വിചാരിച്ചു വോ?"

"അയാം സോറി. ഐ ഡിന്റ് മീൻ ഇറ്റ്" ഡിസൂസ ക്ഷമാപണത്തോടെ പറഞ്ഞു. സന്തോഷം കൊണ്ട് അയാളുടെ ശബ്ദം അടങ്ങുപോയിരുന്നേ. സംഗതി ഇതു എളുപ്പമാവുമെന്ന കത്തിയിരുന്നതല്ല. കറച്ചോന്ന വിലപേശലുണ്ടാകും. എങ്ങിനെയായാലും ഒരു പതിനാങ്ങൾ നിർത്താൻ പറ്റമെന്നാക്കെ കത്തിയിരുന്നതിനു. അയാൾ ആശ്വാസത്തോടെ സോഫയിൽ ചാരിയിരുന്നേ. കിശയിൽ നിന്ന് ഒരു പനാമ സിഗരറ്റെടുത്ത് ചുണ്ടിൽ വെക്കാൻ പോയ പ്പോൾ, അമർനാഥ് സ്റ്റേറ് എക്സ്സ്യൂസിന്റെ ഒരു പെട്ടി തുറന്ന് നീട്ടി.

"ഒരു ഫോറിൻ സിഗറാറ്റായി ക്കൂടേ?"

"ശരി താങ്സ്."

അമർനാഥ് ഒരു സിഗററ്റെടുത്തു കത്തിച്ചു. സോഫയിൽ ചാരിയിരുന്നു.

"എങ്ങിനെയുണ്ട് ബിസിനസ്സ്?"

"എന്തു ബിസിനസ്സ്?" മൈക്കൽ ഞെട്ടി ചോദിച്ചു.

"അല്ല നിങ്ങളുടെ ഈ പത്രിയിൽ നിർത്താം." "ഓ! അതാണല്ലേ!" അമർനാഥ് സോഫയിൽ ചാരിയിരുന്നു. "അപ്പോൾ നിങ്ങളൊന്ന ബ്ലാക്ക്മെയ്ലോണല്ലേ ഇല്ലെ എന്നയാൾ ചോദിച്ചു.

"ആവാൻ കുയറ്റെറ്റ്" മൈക്കൽ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ സ്വയം പറയുമ്പോ പോകനോ, അല്ലാ ഞാൻ വഴി കാണിച്ചുതരണോ?"

അമർനാഥ് വളരെ സൌമ്യമായ സ്വരത്തിലാണതു പറഞ്ഞത്.

ഒരു സാമാന്യബുദ്ധിക്കാരന് ഈ പറഞ്ഞതിലെ ഭീഷണി മനസ്സിലാവുമായിരുന്നേ. പക്ഷേ, മൈക്കൽ ആ നിമിഷത്തിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യനിർവ്വഹി മാത്രം മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ അത് മനസ്സിലായില്ല. മാത്രമല്ല തന്റെ ഇരകൾ സാധാരണ ഇങ്ങനിയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ പ്രതിരോധവിച്ച് ഉപരോധത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കാറുണ്ടെന്നും അത് ജന്മസിദ്ധമായ ഒരു വാസനയാണെന്നും, അടുത്തതന്നെ പത്തി താഴ്ത്തുമെന്നും അയാൾ വിചാരിച്ചു ഏകാഗ്രശ്രദ്ധത്താടുകൂടി പോകണ്ടവർക്ക് എല്ലാം അനുകൂലമാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാവുക. മൈക്കൽ ഡിസൂസയെന്ന ബ്ലാക്ക് മെയ്ലർക്കും അതുതന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. എല്ലാം ശരിക്ക വന്നന്നണ്ട തോന്നലുണ്ടായപ്പോൾ അയാൾ സ്വരം കറച്ചെ ഇത്തന്നു.

അമർനാഥ് വീണ്ടും വളരെ ശാന്തമായി പറഞ്ഞു.

"ഗെറ്റ് ലോസ്സ്."

"ഇൗസി. അമർനാഥ് ഈസി." മൈക്കൽ പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു തീർക്കാം."

പെട്ടെന്ന്, അമർനാഥിന് കാര്യങ്ങളുടെ ഗൌരവം മുഴുവനും പിടികിട്ടിയില്ലന്ന തോന്നലുണ്ടായി മൈക്കൽ ഡിസൂസയ്ക്ക്. അയാൾ ഷർട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു ബ്ലാക്ക് ആന്റ് വൈറ്റ് ഫോട്ടോ എടുത്ത് ഭക്തിപൂർവ്വം അമർനാഥിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. അമർനാഥ് അത് കയ്യിലെടുക്കാതെ നോക്കി. കെട്ടിമറിയുന്ന രണ്ടു നഗ്നരൂപങ്ങൾ.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ" മൈക്കൽ ഡിസൂസ ഒരു വൃത്തികെട്ട ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. "കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് സാവകാശത്തിൽ സംസാരിച്ചു തീർക്കാം. ധൃതി കാണിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല."

അമർനാഥ് കമിഴ്ന്ന ആ ഫോട്ടോ കയ്യിലെടുത്തു. സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കവാൻ തുടങ്ങി. ഞനാങ്ങൾ ഒരു ചുവിയോളം സ്ത്രീകൾ. അമർത്തക്കള്ള വാതിൽ ഒരു ഇടനാഴികയിലേക്കാണ്. ആ ഇടനാഴികയിൽനിന്ന് രണ്ടു കിടപ്പറികളിലേക്ക വാതിലുകൾ. ഒരു പക്ഷേ, ഒരു കിടപ്പറിയുടെ രണ്ടു വാതിലുകളാവും. വളരെ വലിയ മുറിയായിരിക്കാം. ആ മുറിയിലും കാർപ്പറ്റും, ചുമരിൽ വാൾപേപ്പറും ഉണ്ടായിരുന്നേ. ചുമരങ്ങിയുള്ളീ പരിനാ യിക്കുന്ന ഷോകേസ്. ആ മുറിയിലും കാർപ്പറ്റും, ചുമരിൽ വാൾപേപ്പറും ഉണ്ടായിരുന്നേ. ചുമരങ്ങിയുള്ളീ ശ്രമത്തിലാണ്. മൈക്കൽ അതിലൊന്നും വീണ്ന ആളല്ല.

"ഓ, ശരി. " അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് ഒരഞ്ചു മിനിറ്റ് ഇവിടെയിരുന്ന് സംസാരിക്കാം. പിന്നെ പുറത്തു പോവാം? സിഗറ്റ്?"

"ശരി, താങ്സ്."

"എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം?"

മൈക്കൽ നിവർന്നിരുന്നു. കഴുത്തിൽ കട്ടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ടൈ അഴിച്ചു. അവൾ വേഗം പിൻമാറി. അമർനാഥ് പരിചയപ്പെടുത്തി.

"ഇദ്ദേഹം മി. മൈക്കൽ ഡിസൂസ. ഒരു പ്രൊഫഷണൽ ബ്ലാക്ക് മെയ്ലർ. ഇള്ള് എന്റെ കയ്യിൽ ഗെംഗ്രിവ്വണ്ട്."

"ഓ ഡാർലിംഗ്. നി എന്തിനാണ് ഈ വക ക്രിപ്പകളെ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതു?" അമർനാഥ് ചോദിച്ചു.

"ക്രിപ്പ് ഇൻഡീഡ്." മൈക്കൽ മുറുമുറുത്തു.

"ഇദ്ദേഹത്തിന് നിന്നോടെന്തോ പറയാനുണ്ടത്രെ."

"വരട്."

"മി. അമർനാഥ്." മൈക്കൽ പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് പോകാം. എനിയ്ക്ക് ഇത വളരെ നീട്ടി.

"ബ്ലഡ്ഡി ഹറ്റ്." അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഇത്രപത്തയ്യായിരം ഉറപ്പിക്കം തന്നിലല്ലിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സ്യൂഹറിതന്മാരോടും ബന്ധുക്കളോടും നിങ്ങൾ അന്നരാത്രി ഹെൽഫയറിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങൾ പറയും. അള്ള ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ കയ്യിലുള്ള ഫോട്ടോവും കാണിക്കും ശരി?"

"ശരി" മൈക്കൽ പറഞ്ഞു. മുഖം ആവുന്നത്ര ശ്രദ്ധമാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

"ഈ ഇത്രപത്തഞ്ചെന്നല്ല് ഞാൻ പിശുക്കിയാൽ പതിനഞ്ചിലേക്ക താഴോട്ടിയിരിക്കും, അല്ലേ?"

ശരിയെന്നോ, അല്ലെന്നോ ഉള്ളന്ന അർത്ഥത്തിൽ മൈക്കൽ മൂളി.

"ഹൌ ടെറിബിൾ." അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "ഞാനും നിങ്ങിതയും ക്ലടി ന്യായമായി ചിന്തിക്കുന്ന ആളാണ് ഞാനെന്ന് വിചാരിച്ചു വോ?"

"നോട്ട് നൌ ഡിയർ." അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "എനിയ്ക്ക് ഒരിടത്തുകൂടി പോകാനുണ്ട്."

മൈക്കൽ എഴുന്നേറ്റ് വാതിലിനു പുറത്തെത്തിയിരുന്നു. അമർനാഥ് ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൺ അഴിച്ചു.

"നോട്ട് നൌ ഡിയർ." അമർനാഥ് പറഞ്ഞു. "എനിയ്ക്ക് ഒരിടത്തുകൂടി പോകാനുണ്ട്."

മൈക്കൽ എഴുന്നേറ്റ് വാതിലിനു പുറത്തെത്തിയിരുന്നു. അമർനാഥ് ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൺ അഴിച്ചു. മൈക്കൽ ഒറ്റ പിന്നാമ്പുറത്തിൽ നിന്ന് കേട്ട സിൽക്കാരം എടുത്തു കളയാനെന്ന വണ്ണം അയാൾ ചെവിയിൽ വിരലിട്ട് കടഞ്ഞു.

ലിഫ്റ്റിൽ താഴോട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ മൈക്കൽ പറഞ്ഞു.

"മി. അമർനാഥ്, നമുക്ക് സംഭ്യ കറച്ചുകൂടി ചുരുക്കാം. ശരിയും എനിയ്ക്ക് പതിനഞ്ചേ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശ്യമുള്ള. എനിക്ക് പോകാൻ ധൃതിയുണ്ട്. അള്ളകാര്യത്തിൽ ഒരു തരക്കേടില്ല. പിന്നെ മെയിൻ ബിസിനസ്സ് റേഡിയോ റിപ്പയർ ആണ്."

അമർനാഥ് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. മൈക്കൽ ഒന്നം പറയാതെ ഇരുന്നേ. താൻ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ സ്വിതിഗതികൾ തന്നിള്ള് പ്രതികൂലമായെങ്കിലോ എന്നയാൾ ചേട്ടിച്ചു.

ഒരിക്കൽക്കൂടി വലിച്ച് സിഗറ്റ് ആഷ്ടേയിൽ കെട്ടത്തി അമർനാഥ് പറഞ്ഞു.

"ഒരു ബ്ലാക്ക് മെയ്ലറെ നേരിടാൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന്, അയാളെ വധിക്കുക. രണ്ട് അയാൾ പറയുന്ന സംഖ്യ കൊടുക്കുക. വധിക്കാൻ താൻപോര്യമില്ല. കാരണം ഒരാളെ കൊന്ന ശേഷം അധികകാലമൊന്നും നിയമത്തിനെതിരെ പിടിച്ച് നിൽക്കാനാവില്ല. ഒരു കുത്തുത്തിൽ ജീവിതം ഒടുക്കാൻ എനിക്കദ്ദേശമില്ല. പിന്നെയുള്ള് രണ്ടാമത്തെ വഴിയാണ്. പണം കൊടുക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് നാളെ വരാൻ പറ്റമോ?"

മൈക്കൽ വിളറിവിളറിയുള്ള മുഖത്തോടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നേ.

"മി. മൈക്കിൽ. ഇനി പറഞ്ഞുകൊള്ളു. വല്ലതും ഇട്ടു തൽ പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ."

അയാൾ പതറി. അയാൾ സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

"മി. അമർനാഥ് എനിയ്ക്ക് നിങ്ങളോട്ട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്"

തത്തൻഭായിയുടെ ഭാര്യ രണ്ടു ഗ്ലാസ്സിൽ തണ്ണത്ത വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു. മൈക്കൽ ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ ഗ്ലാസ്സിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ അകത്താക്കി. അയാളുടെ തൊണ്ടവറ്റി വരണ്ടിരുന്നു.

"അപ്പോൾ താങ്കൾക്ക് തത്തൻഭായിയുമായി ഒന്നം പറയാനില്ലേ? തത്തൻ പരമ്പേണ്ട് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്നേഹിതൻ."

"നമുക്ക് പോകാം." മൈക്കൽ പറഞ്ഞു.

"ശരി."

വാതിലിനു പുറത്തെത്തിയപ്പോൾ മൈക്കൽ പറഞ്ഞു.

"മി. അമർനാഥ്, ഞാൻ പറഞ്ഞ സംഖ്യെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഒന്നുകൂടി ആലോചിക്കാം. ഒരപക്ഷേ, ഒരു ഇത്രപതിൽ സെറ്റിൽ ചെയ്യാം. നിങ്ങളെ വല്ലതൊക്ക കഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നില്ലല്ലോ."

"സംഖ്യ കറക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. കറയ്ക്കയെന്നായിൻമാരം നിങ്ങളുടെ വില കറയ്ക്കുമെന്നേണ്ട്. ഒരു കോണ്ടുകൂടി കയറിച്ചുള്ളോ?"

മൂന്നാം നിലയിൽ പത്തുണ്ടാം നമ്പർ ഫ്ളാറ്റിൽ ബെല്ലടിച്ച് അമർനാഥ് കാത്തുനിന്നേ. വാതിൽ തുറന്നള്ള് വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പെറ്റപ്പാവായിരുന്നേ. അയാൾ അകത്തുകടന്നപ്പം അവൾ അയാളെ കൈട്ടിപ്പിടിച്ചുമ്മ വെച്ചു.

"ഓ ഡാർലിംഗ്. ഞാൻ എന്റെ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഷെഡ് ചെയ്യാതെ നടക്കരുതെന്ന്. എന്റെ കവിളുകൾ വെദനിച്ചു."

അപ്പോഴാണ് പിന്നിൽ അനങ്ങാതെ നിൽക്കുന്ന ആളെ കണ്ടള്ള്. അവൾ വേഗം പിൻമാറി. അമർനാഥ് പരിചയപ്പെടുത്തി.

"ഇദ്ദേഹം മി. മൈക്കൽ ഡിസൂസ. ഒരു പ്രൊഫഷണൽ ബ്ലാക്ക് മെയ്ലർ. ഇള്ള് എന്റെ കയ്യിൽ ഗെംഗ്രിവ്വണ്ട്."

"ഓ ഡാർലിംഗ്. നി എന്തിനാണ് ഈ വക ക്രിപ്പകളെ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതു?"

"ക്രിപ്പ് ഇൻഡീഡ്." മൈക്കൽ മുറുമുറുത്തു.

"ഇദ്ദേഹത്തിന് നിന്നോടെന്തോ പറയാനുണ്ടത്രെ."

"വരട്."

"മി. അമർനാഥ്." മൈക്കൽ പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് പോകാം. എനിയ്ക്ക് ഇത വളരെ നീട്ടി.

"ബ്ലഡ്ഡി ഹറ്റ്." അയാൾ പറഞ്ഞു. "റിയലി ബ്ലഡ്ഡി ഹറ്റ്. ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു ഹോട്ടോ കിട്ടാൻ കൊതിക്കുകയായിരുന്നേ. ഇപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിലൊരായുധമുണ്ട്. മി. അമർനാഥ്, ഞാൻ ഇള്ള് എടുക്കട്ടെ?"

"തിരിച്ചയയ്ക്കും." അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ദാറ്റ് ബിച്ച്. എന്നെ കറക്കോലമായി ബ്ലാക്ക് മെയ്ൽ ചെയ്യുന്നു. എന്റേയ്ക്കും ഒരു എക്സ്യൂ നടിയുടെയും ക്ലടിയള്ള ഒരു ഹോട്ടോ അവളുടെ കയ്യിലുണ്ട്. അള്ളം വെച്ച് ഞാൻ ഇതിനകം ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം കൊടുള്ള്ള കഴിഞ്ഞു. ഐ വിൽ ടീച്ച് ദാറ്റ് ബിച്ച് എ ലസ്സൻ."

മൈക്കൽ നിസ്തേജനായി ഇരുന്നു. പിന്നെ അർദ്ധപ്രജ്ഞനായി അയാൾ കാറിൽ കയറി. ബാന്ദ്ര സ്റ്റേഷന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അമർനാഥ് ചോദിച്ചു.

"ഇവിടെ ഇറങ്ങുന്നോ?"

മൈക്കൽ ഞെട്ടിയുണർന്നു.

"ശരി. ഞാൻ ഇവിടെ ഇറങ്ങാം." പെട്ടെന്നാണ് കയ്യിൽ കാശൊന്നുമില്ലെന്ന് അയാൾ ഓർത്തള്ള്. കൊള്ളാബവരെ പോണം.

"താങ്കൾ ദയവുചെയ്ത് രണ്ടറ്റുപ്പിക തരമോ? വണ്ടി ക്ലലിക്കാൻ."

"ഐ ആം സോറി മൈക്കൽ. ഒരു പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഒരു പുതിയ ലൈൻ ഇടങ്ങുന്നള്ള് നന്നായിരിക്കും. ഇരക്കൽ."

അയാൾ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി. പൊള്ളുന്ന വെയിലിൽ അമർനാഥിന്റെ കാർ ഇമവിപ്പോകുന്നതും നോക്കി അയാൾ നിന്നേ. ഒരു മര്യാദക്കാരനായ ബ്ലാക്ക് മെയ്ലർക്കപോലും ജീവിക്കാൻ കൊള്ള തരാതത്ത വിധം അധപതിച്ചപോയ ലോകത്തെ ഓർത്തള്ള് അയാൾ കണ്ണിർ പൊഴിച്ചു

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>